

nim novotarjam nastopi ter se povsod poudarja potreba varčevanja.

Poudariti pa je tudi treba, da ima vsako varčevanje gotove meje. Če pa človek sploh nima nič, s kom pa naj varčuje? In kmalu bomo tam, po prav mnogih krajih smo že tam, da kmet sploh nima nič več denarja. Kako se bo ta kriza končala? Kaj bo s kmetom? Mi kmetje o tem preišljamo vedno in resno. Naj o tem preišljuje tudi parlament. Pred volitvami smo slišali, da bo glavna naloga parlamenta, da reši gospodarsko krizo, osobito da reši kmeta. Slišali smo načrte in obljube. Prišel je čas, da so ti načrti izpolnijo in obljube izvršijo.

*

Udušena zarota na Madžarskem. Dne 28. novembra je vtaknila budimpeštanska policija pod ključ 46 oseb, ki so odlični člani organizacije, ki je hotela strmoglaviti sedanjo madžarska vladovino in postaviti na prestol Habsburžana. Prevrtni poskus se je izjalovil, ker so znala policijske oblasti že pred enim letom, da se snujejo po Madžarskem razne organizacije, ki so bile na zunaj narodnjaške, a voditelji teh novotarj so bile osebe, ki so hotele izročiti kraljevo žezlo leta 1920 rajnemu cesarju Karlu. Policiji je bilo znano, da se hočejo omenjene organizacije s silo polastiti orožja, dobiti pod svoj vpliv člane vlade in vodilno uradništvo. Pred tremi tedni je padel v roke policije celo poziv teh organizacij, ki je klical prebivalstvo na revolucijo in k zločinom. Ko so bili ti oklici na narod zaplenjeni, je sklenil izvršilni odbor, da bo vdrl z najbolj zanesljivimi člani v vojašnice, na policijo in se polastil pošte in brzojava. Puč je bil odgoden na 28. novembra, a se je prelevil v aretacijo glavnih prevratnikov.

Podonavski združitev držav (federacija). Ameriško časopisje se je začelo zavzemati za gospodarsko federacijo v Podonavju. K tej zvezi bi naj spadale države Male antante, Avstrija in Madžarska. Akcija za gospodarsko zblizanje med gospodarskimi državami je izšla iz Pariza.

Indijska posvetovanja odgodena. Dva mesca je zborovala v Londonu druga indijska konferenca, ki bi naj bila rešila vprašanje razmerja med Angleško in Indijo. Konferenca je bila odgodena brez uspeha in se bo nadaljevala v Indiji. Ob zaključku je prečital ministrski predsednik Macdonald poslanico kralja, ki bodri k pogumu in mirni rešitvi indskih zadev. Macdonald sam je še povdaril, da je angleška vlada pripravljena, priznati Indiji lastno vlado in lasten parlament, toda angleškemu guvernerju morata ostati zadevi obrambe in zunanjih poslov. Voditelj Indije, Gandhi se je zahvalil Macdonaldu za naklonjenost, je obljubil, da bo proučil njegove izjave, če bo pa prišel do mnenja, da se pota Angleške in Indije kri-

žajo, ne bo zadela njega nobena krivda. Ob sklepu konference je še bilo Indijcem dano na razpolago, da rešijo sami manjšinsko vprašanje, sicer bo vlada prisiljena, da ga razvozlja ona.

Bolgarski ministrski predsednik Mušanov se je mudil zadnje dni v turški prestolici v Ankari, kjer so sklepali o trozvezi: Bolgarija, Turčija in Grška.

Poslabšanje trgovskih razmer med Angleži in Nemci. Kakor smo že poročali, je uvedla nova angleška vlada zaščitno carino. Na angleški zaščitni korak so odgovorili Francozi in Amerikanci z znatnim poviškom carine na angleški uvoz. Radi padanja angleškega funta in radi zaščitnih carin bo tudi uvedla Nemčija carino na uvoz angleškega blaga.

*

Prokletstvo alkohola.

Letos je trta in sadje dobro obrodilo; pametni, krščanski ljudje so Bogu za njegove dobrote iz srca hvaležni, in zato modro rabijo pijačo. A Franček-pijanček si po vsaki slovenski občini lasti domovinsko pravico. Franček-pijanček jo v nedeljo primaha v cerkev, saj je krščen, vest še tudi ima; a ravno ob cerkvi ga zgrabi neka demonska, satanska moč, in ga vleče, ne, noče v gostilno, kjer so že v velikem številu zbrani vsi pijanski bratci, ki obhajajo svojo mašo in pridigo pri litrih. V cerkvi je minulo opravilo; verni kristjani hitijo z veseljem proti domu, saj so dobili božji blagoslov za na pot; a tudi vrag v gostilni deli blagoslov, seveda precej različen od cerkvenega. Franček-pijanček in Anzek sta že polna tega blagoslova; od njega navdušena nekaj časa pojeta, nato kričita, potem se skregata, ker nobeden noče biti smrkovec, konečno se začne vojska, v kateri letijo kupice in polniki in kosi stolov kakor granate po zraku, zadevajo in trgajo nosove in lice in butice, da je konečno vse krvavo. Krčmar, ki sicer tako rad vidi pijance, pa računi zgubo in dobiček, nevoljen pozna, da ima zgubo. Zdravniki bodo butice obvezovali, sodniki pa jih primerno ohladili.

*

Pogreb nadškofa dr. Sedeja. Goriški nadškof dr. Sedej je umrl v soboto dne 28. novembra. Njegovo truplo je ležalo štiri dni na mrtvaškem odru. Te dni so prihajali verniki iz raznih krajev, ne samo od blizu, marveč tudi od daleč, da izkažejo velikemu pokojniku čast in ljubezen. Iskrena žalost se je očitovala na obrazih slovenskih vernikov. Saj je bil rajni škof dr. Sedej tisti, v katerem je bila oličena vsa stiska, žalost in beda slovenskega ljudstva v Italiji. Prvi je bil med Slovenci po dostojanstvu, pa tudi prvi po trpljenju. V četrtek, 3. decembra, je bil njegov pogreb. Udeležilo se ga je 7 škofov, med njimi tržaški škof dr. Fogar in iz Jugoslavije

krški škof dr. Srebrnič. Ljubljanski škof je poslal svoja zastopnika, namreč bogoslovna vseučilišna profesorja dr. Ujčiča in dr. Ehrlicha. Zastopane o bilo italijanske civilne in vojaške oblasti. Na čelu je stopal fašistični prefekt Tiengo, fašistični tajnik Avenanti in divizijski general Bobbio. V sprevedu so bili zastopniki fašističnih organizacij iz Gorice in podeželja, 200 fašistov je marširalo v črnih srajcah. Po vseh ulicah, koder se je premikal spreved, so se zbirale nepregledne množice ljudstva. Slovenski verniki so počastili svojega velikega mrtvega nadškofa, kleče na tlaku ulic. Po obredih, ki so se izvršili v stolnici, so truplo položili na mrtvaški voz, v katerega so bili vpreženi štirje vranči. Pod Sv. Goro so položili krsto na drug voz, ki jo je popeljal na vrh gore. Zaenkrat so položili truplo v začasno grobnico, dokler ne bo dograjena posebna grobnica za rajnega nadškofa. Na Sv. Gori tudi počiva nakdanji goriški nadškof kardinal dr. Missia, sin slovenskega Štajerskega.

Procesi za proglašenje blaženim in svetnikom. V zadnjem stoletju je število teh procesov zelo naraslo. O njih razpravlja kongregacija sv. obredov (papeški urad) v Rimu. Leta 1921 je bilo takšnih procesov 28, leta 1931 pa jih je 551. Od teh odpade na Italijo 271, med njimi so procesi za proglašenje blaženim treh papežev, in sicer Benedikta XIII, Pija IX. in Pija X. Stremljenje našega naroda je, da bi tudi dva velika sinova našega naroda: škofa Slomšek in Baraga, bila deležna časti oltarja. Da se ta velika težnja slovenskega naroda uresniči, je treba molitve. Le stanovitni molitvi je od Boga obljubljen uspeh.

Sveto pismo v grškem jeziku iz 2. in 3. stoletja. V največjem angleškem listu »Times« je opisal zadnje dni Friderik Kenyon zelo zanimivo najdbo sv. pisma. Našli so celo vrsto v grškem jeziku popisanih papirusov (papirus je egipčanska rastlina, katero so uporabljali v starodavnih časih za material, na katero so pisali), ki so last znanega zbiralca starih rokopisov Chester Beattyja in jih izpopolnjuje zbirka ameriškega Michigan vseučilišča. Najdba izvira iz samostanske knjižnice v egipetu. Papirusi so v odlomkih in bodo gotovo odkrili še tudi ono, kar manjka v najdbi. Glavni del Chester-Beatty papirusa obstoja iz 190 listov, ki so popisani v dveh stolpih na vsaki strani in spadajo h knjigam sv. pisma. Vsi papirusi so knjige v današnji obliki in dokaz, da je bila oblika knjige in ne judovskega zvitka pri kristj. v rabi že v drugem stoletju po Kristusu. Največji strnjeni del najdbe (prva Mozesova knjiga) obsega 44 listov in je najbrž iz 4. stoletja. Najstarejši del odkritja je iz 2. stoletja in je najboljše pisan. Je to knjiga s 25 listi in je nekoč v celoti obsegala 4. in 5. Mozesovo knjigo. Najdeno gradivo Novega zakona prvič dokazuje, da so bili štirje evangeliji kot skupna knjiga znani že v tretjem stoletju in jim je bilo pridjano še Dejanje apostolov. To besedilo je za eno stoletje starejše nego vse tozadevne dosedanje najdbe.

*